

ת"פ 52205/06/22 - מדינת ישראל נגד ניקיטה לבדב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 52205-06-22 מדינת ישראל נ' לבדב

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ניקיטה לבדב

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת צירוף תיקים בשלוש עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן -פקודת הסמים) ובעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין). אפרט להלן את עובדות כתבי האישום:

(-) ביום 16.02.22 החזיק הנאשם במקומות שונים בביתו, סם מסוג קנביס מחולק לשקיות במשקל כולל של 1.010 קילו וכן סם מסוג חשיש במשקל 257.12 גרם המחולק אף הוא למספר יחידות. כן החזיק במשקל אלקטרוני.

(-) במסגרת ת"פ 25471-03-22, הורשע הנאשם בכך שביום 08.12.20 החזיק בביתו 248.47 גרם קנביס וכן 91.78 גרם של חשיש.

(-) במסגרת ת"פ 5058-03-23, הורשע הנאשם בכך שביום 23.08.21 החזיק בביתו 798 גרם סם מסוג קנביס וכן 11.4 גרם סם מסוג חשיש. כן החזיק בביתו במשקל אלקטרוני. אציין שכתב האישום מציין גם החזקת 19 גרם ברוטו של סם מסוג חשיש ללא ציין כמות הסם נטו.

(-) במסגרת ת"פ 53787-04-23, הורשע הנאשם בכך שביום 25.03.23, הפר את תנאי השחרור בערובה שהוטלו עליו, בכך ששהה בחצות הלילה בחוף הים עם חבריו וזאת בניגוד לתנאי שחייבו לשהות בביתו בשעה זו (להלן - תיק ההפרה).

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

2. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים שהתפרשו על פני תקופה ארוכה. משיקולים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה בדבר נסיבות חייו ובתמצית ייאמר כי מדובר בצעיר שעשה שימוש בסמים מגיל צעיר. עם זאת, עברו הפלילי נקי ושירות המבחן התרשם כי הוא בעל יכולות תפקודיים טובים ואינו בעל מאפיינים עברייניים. הנאשם הביע רצון לשינוי אורחות חייו ולכן שולב בהליך טיפולי תואם. גורמי הטיפול התרשמו שהנאשם משתף פעולה בצורה מלאה, מגלה הבנה לחומרת מעשיו ומבטא מוטיבציה כנה לשינוי. כמו כן בדיקות השתן שנערכו לו לאורך זמן הצביעו על ניקיון מסמים. לאור כך העריך שירות המבחן שהסיכון בעניינו פחת והמליץ לשלבו בצו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך בהליך הטיפול. כן המליץ שירות המבחן להטיל צו של"צ בהיקף 250 שעות.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב וכן השלימה טיעון על פה. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור ובריאותו וזאת בין היתר על רקע נזקי הסמים לציבור בשים לב לכמות הגבוהה שנתפסה. ביחס לנסיבות המקרה נטען כי הנאשם החזיק סמים במספר הזדמנויות שונות ולכן עתרה המאשימה לקביעת מספר מתחמים כאשר בכל תיק סמים ייקבע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר ואילו בתיק ההפחה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם טענה המאשימה שהמלצת שירות מבחן כשמה כן היא ובית המשפט אינו מחויב לה. כן טענה שהליך הגמילה מסמים שעבר הנאשם אינו תואם את העבירות שעבר שעניין החזקת סם שלא לשימוש עצמי. לאור כך עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית לרבות פסילת רישיון.

4. ב"כ הנאשם הדגיש שמדובר בתיקים ישנים יחסית וכי המאשימה פעלה בשיהוי בהגשת שני כתבי אישום מבלי שהייתה הצדקה לכך. הסנגור ביקש לראות בכל כתבי האישום כאירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים. ביחס לעונש הקונקרטי טען הסנגור שמדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר הודה כבר בחקירתו, קיבל אחריות בבית המשפט ושיתף פעולה עם שירות המבחן. לאור כך ביקש הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן וטען כי הנאשם עובד תקופה ארוכה ועונש בעבודות שירות עלול לפגוע בסיכויי שיקומו. כן ביקש הסנגור להימנע מפסילה לאור כך שהנאשם נעדר רישיון ומבקש להתחיל בתהליך הוצאת רישיון.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע שביעות רצון מההליך הטיפולי וממצבו, הסביר כי לראשונה בחייו הוא עובד בעבודה מסודרת והביע רצון להמשיך ההליך הטיפולי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. הצדדים חלוקים בדבר מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע. לדידי, יש לראות בתיק ההפחה כאירוע נפרד ואילו את כל עבירות הסמים יש לראות כאירוע אחד וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). מדובר בעבירות זהות, שבוצעו באותו מקום, אשר נבעו מאותו מניע עברייני והן מהוות יחדיו

תכנית עבריינית אחת שלמה. משכך, קיים קשר ברור והדוק בין המעשים ויש לראותם כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. לא התעלמתי מפרקי הזמן המפרידים בין העבירות ואולם מדובר בסמיכות זמנים המתיישבת עם התכלית העומדת בבסיס הפרשנות שניתנה בפסיקה למונח "אירוע" (ע"פ 5643/14 **אחמד עיסא נ' מדינת ישראל** (23.6.2015); ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)). עם זאת, אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר במספר עבירות נפרדות לצורך קביעת גבולות המתחם (רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); דנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016)).

7. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי בלבד ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים העקיפים והישירים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט מעבירות הסמים. הדברים מתעצמים לנוכח כמות הסם הכוללת בה החזיק הנאשם, בשלוש הזדמנויות שונות. לצד זאת, הנאשם פגע גם בשלטון החוק ובצורך לכבד צווים שיפוטיים. בעניין זה אציין גם כי שחרור חשוד בערובה מבטא את הרעיון לפיו יש להעדיף אמצעי מידתי יותר להשגת תכלית המעצר. ככל שמשוחררים בערובה לא יכבדו את תנאי השחרור עלול מוסד השחרור בערובה להיפגע בשל כך שיוטל ספק ביכולתו למלא אחר תכליתו ובכך יפגעו נאשמים אחרים.

8. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שמדובר בסם מסוג קנבוס וחשיש וכי כמות הסם שהחזיק הנאשם משמעותית, היא הייתה מחולקת ולא הייתה לשימוש עצמי בלבד. כן החזיק הנאשם משקל אלקטרוני בשתי הזדמנויות. ביחס להפרת תנאי השחרור, אציין שמדובר בהפרה בוטה יחסית, בשעת לילה מאוחרת אם כי להפרה לא נלוותה עבירה והיא בוצעה לאחר תקופה ארוכה.

9. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות סמים הקשורות לשרשרת ההפצה מחמירה ולנסיבות האישיות ניתן, ככלל, משקל מופחת. בעניין זה נקבע לא אחת כי "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומחמירה ... [ו]כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.2017)). הענישה המחמירה נועדה להרתיע מפני ביצוען וזאת על מנת להגן על הציבור מפני השפעותיו הקשות של הסם (רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)).

10. בעניין מדיניות הענישה בעבירות של החזקת סמים מסוג קנביס שלא לצריכה עצמית אפנה לרע"פ 636/21 **ברוך לוי נ' מדינת ישראל** (16.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת חשיש במשקל כולל של כ-760 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועל אף תסקיר חיובי שהמליץ על של"צ נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות; רע"פ 8759/21 **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.2021), בו הנאשם הורשע בהחזקת 229 גרם קנבוס והחזקת סכין והוטלו עליו 30 ימי מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים; עפ"ג 23393-01-20 **יוני אברהם נ' מדינת ישראל** (20.5.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק סם מסוג קנבוס במשקל של 1.44 קילוגרם נטו, משקל אלקטרוני ושקיות חלוקה ונקבע שהמתחם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור קבעה כי "עונש המאסר שנקבע למערער איננו חורג מהעונשים המוטלים בדרך כלל על

החזקת סם בנסיבות דומות, והוא הולם את חומרת מעשה המערער בנסיבותיו ואת מידת אשמו של המערער"; רע"פ 8374/06 **גילילוב נ' מדינת ישראל** (12.12.2006) בו נדחתה בקשת רשות ערעור ביחס לעונש מאסר בן 5 חודשים בעבודות שירות שהוטל על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בהחזקת קנבוס במשקל של 869.14 גרם שלא לשימוש עצמי.

לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירה שעניינה הפרת הוראה חוקית שהתבטאה בהפרת תנאי שחרור אפנה לע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015), שם קבע בית המשפט העליון כי מתחם ענישה ה"נע בין חודשים ספורים עד שנה". עם זאת, אדגיש שנסיבות מקרה זה שונות מענייננו, שכן במקרה זה מדובר היה במי שהסיר את האיזוק האלקטרוני שהיה מותקן עליו (כתנאי שחרור וטרם תיקון מס' 11 (לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996) ולא התייצב למשפטו תקופה ארוכה, כך שאת המתחם בענייננו יש לקבוע בשינויים המתחייבים.

11. לאור כך, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את כלל העבירות בתיקי הסמים נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. ואילו מתחם הענישה בתיק ההפרה נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. העבירות שעבר הנאשם חמורות, כל אחת מהן, לא כל שכן בהצטברותן. משכך, ראוי במקרים מסוג זה להטיל ענישה מחמירה המבכרת את עקרון ההלימה וההרתעה. עם זאת, במקרה זה ראיתי להעדיף את שיקולי השיקום. אנמק מסקנתי להלן.

13. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לציודו של הנאשם." (רע"פ 7683/13 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.2014)). בית המשפט העליון הדגיש כי "את התשתית העובדתית להוכחת סיכוי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייניים שונים, ובראשם התסקיר של שירות המבחן... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכוי השיקום במסגרת סעיף 40ד לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 **אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)).

14. יישום דברים אלו על הנאשם שלפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים התחשבות והקלה עונשית עד כדי חריגה ממתחם הענישה. הנאשם שלפני צעיר, עברו נקי והוא עומד לדין לראשונה בחייו. שירות המבחן התרשם שהעבירות בוצעו על רקע שימוש ארוך שנים בסמים וכי הוא אינו בעל מאפיינים עברייניים.

הנאשם מצוי בהליך טיפולי משמעותי במהלכו הפסיק את השימוש בסמים, הוא מגלה רצון משמעותי לשינוי, עובד בעבודה סדירה ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים (זולת תיק ההפרה). שירות המבחן סבור שהסיכון בעניינו פחת וכי ראוי להמשיך את ההליך הטיפולי. כל אלו מלמדים על סיכוי משמעותיים לשיקום.

15. המלצת שירות המבחן בדבר העמדת הנאשם במבחן מקובלת עלי אפוא. עם זאת התלבטתי באשר לעונש שיש להטיל בצירוף לצו המבחן. על פני הדברים, יש ממש בטענות המאשימה לפיה לעולם יכול נאשם לטעון שעונש מאסר בעבודות שירות יפגע ביכולתו להתפרנס ויבקש להימנע מכך. ואולם, המבחן אינו רק ביחס לפגיעה הכלכלית. יש לשאוף שהעונש שיוטל לא יקשה על הנאשם להמשיך בהליך השיקומי, וזאת בצד הקפדה על כך שתכליות הענישה תושגנה. אכן, לעיתים ניתן לתהות "אם תהליך שיקום שיתמוטט בקלות, בעקבות עונש מאסר לתקופה קצרה, הוא כזה שראוי ליתן לו משקל ממשי בקביעת העונש" (ע"פ 2421/21 **אוראל ברמי נ' מדינת ישראל** (7.7.2022)), לא כל שכן עונש בעבודות שירות. ואולם אינני סבור שזהו המקרה לתהייה זו. הנאשם שלפני נעדר עורף משפחתי חזק. מתסקיר שירות המבחן עולה תרומה ממשית של נסיבה זו למצב אליו נקלע. הנאשם עובד בתקופה האחרונה ומשתכר לפרנסתו. העבודה מהווה חלק מהותי בהליך השיקום וראיתי חשיבות לסייע לו בכך ובכל מקרה שלא להקשות עליו. אכן, קיים הבדל משמעותי בין עונש מאסר בעבודות שירות לבין צו של"צ. לכן, במקרים המתאימים צו של"צ לא יוכל לקיים את תכליות הענישה חרף סיכוי השיקום (רע"פ 10002/17 **מדינת ישראל נ' ניסים מור** (18.7.2018)). אין זה המקרה ומשכך, ראיתי לאמץ אף בעניין זה את המלצת שירות המבחן (להטלת צו של"צ במקרה של שיקום בעבירות סמים חמורות ראו למשל עפ"ג 26985-08-19 **ארטיום שטנפר נ' מדינת ישראל** (21.11.2019)). ביחס לפסילת רישיון, אזי הנאשם אינו מורשה נהיגה ומשכך לעונש פסילה לא תהא משמעות עונשית כלשהי זולת דחיית האפשרות להתחיל בלימודי נהיגה, דבר שלא ראיתי בו בנסיבות מקרה זה כבעל תכלית ראויה כלשהי. לכן ראיתי להימנע מעונש פסילה בפועל ואסתפק בפסילה מותנית.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים.

הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 5,000 ש"ח ל.ה. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.4.24. היה

והקנס או חלקו לא ישולם במועד - תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

ד. אני מחייב את הנאשם לבצע 250 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 45 ימים. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי הפרת הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ה. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה על פקודת הסמים.

המוצגים - סמים ומשקל אלקטרוני, להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

את יתרת המוצגים יש להחזיר למי שמידיו נלקחו.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ד, 07 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.